

وسائل التواصل الاجتماعي

İletişim Araçları

İnsanlar, haberleşmek için tarih boyunca çeşitli iletişim araçlarını kullanmışlardır.

Günümüzde pek çok iletişim aracı bulunmaktadır. Bu iletişim araçları biz sevdiklerimize ulaştırırken hayatımızı da kolaylaştırmaktadır. Eskiden günlerce mektup beklerken şimdi bir telefon veya e-posta ile kısa zamanda en uzaktaki yakınlarımıza bile ulaşabiliyoruz.

Bilgisayar ve internet günümüzde en yaygın iletişim araçlarındadır. E-postalar, forumlar ve sosyal medya dünyayı küçük bir köy haline getirmiştir.

Telefon, cep telefonu faks da önemli iletişim araçlarındandır. Çağımızda özellikle cep telefonu yaygın olarak kullanılmaktadır. Çünkü insanların işte çalışırken, dışarda dolaşırken birbirlerine cep telefonları ile ulaşmaları daha kolaydır. Son teknoloji sayesinde akıllı telefonlarla fotoğraf çekmek, internete girmek, dosya göndermek mümkün.

Bazı iletişim araçları da yazı semboller aracılığıyla insanlar ve toplumlar arasında iletişimi sağlar. Kitaplar, gazeteler, dergiler, afişler, el ilanları, mektuplar ve notlar bu tür iletişim araçlarındandır. Kitaplar ve dergilerden uzun süreli, gazete ve dergilerden ise günlük, haftalık veya aylık olarak yararlanabiliriz.

Televizyon, radyo gibi araçlar kitleler arasında iletişim sağlar. Radyo sadece sesi olan bir iletişim aracıyken televizyon hem sesi hem de görüntüsü olan bir iletişim aracıdır.

Kısacası kitle iletişim araçlarının haber verme, eğitme, eğlendirme, kültürün toplumdan topluma ve nesilden nesile geçişini sağlama gibi pek çok yararı vardır. Kitle iletişim araçlarının çoğalmasının başında ise teknoloji gelmektedir. Bu yüzden zamana ayak uydurmak için teknolojik gelişmeleri yakından takip etmek gerekir.

فوائد قراءة الكتب

Kitap Okumanın Faydaları

Okumak insanın kişisel gelişimini sağlayan en önemli unsurlardan biridir. İnsanın düşünce yapısını, hayal dünyasını geliştirir; sözcük dağarcığını arttırır, insana bilgi ve birikim kazandırır.

Kitaplar sayesinde bazen uçan bir haliya biner, bilmediğimiz diyarlara yolculuk ederiz; yeni arkadaşlıklar kurar, bazen hüznümüzü bazen neşemizi bu yeni arkadaşlarla paylaşıyoruz. Tarihin sayfalarında koşar; destanlara, trajedilere tanıklık ederiz. Geçmişin hatalarını değiştirmeye gücümüz yetmese de geleceğimizi kitaplardan edindiğimiz tecrübelerle inşa ederiz.

Bunların hepsini yapmak ancak okumakla olur. Bir kişi için kitap okumanın faydalarını şöyle sıralayabiliriz:

Zihni geliştirir.

Dil gelişimini olumlu yönde etkiler.

Düşünce dünyasını genişletir.

Kelime hazinesini arttırır.

Öğrenirken sıkılmaya engeller.

İletişim becerisini arttır.

Hayatın zorluklarına karşı direnç kazandırır.

Kötü alışkanlıklardan korur.

اللسان الحلو

TATLI DİL

İnsanlar güzel yapan, sıcak yapan dildir. Ama her dil değil. Dilin de tatlısı olmalı. Çünkü dil, ağzın içinde her dönüşünde can yakar, kalp kırar, gönül devirir.

“Dil yarası yaraların en derindir.” Derler. Doğru sözdür. Bıçağın açtığı yara zamanla kapanır; dil yarası, ruhun en gizli taraflarına doğru boyuna işler, bir türlü kapanmak nedir bilmez. Üstelik acı dilin zararı yalnız karşıdakine değildir; kendi sahibini de dünya güzeli olsa çirkinleştirir. Nice güzel insanlar vardır ki, dilleri yüzünden sevilmezler. “Şeytan görsün yüzünü!” deyip bucak bucak kaçırdığımız insanlar, hep o insanlardır. Ama tatlı dil öyle mi ya? “Yılanı deliğinden çıkarır.” Derler. Yılan pek insan dilinden anlamaz, ama tatlı dilin nelere kadir olduğunu anlamak için herhalde böyle demişler. Ne kadar öfkeli olursanız olun, tatlı dil size yatıştırır. En yapmayacağınız işleri size tatlı dille, güler yüzle yaptırır.

Gerçek tatlı dil, iyi insanda olur. Yüreği merhametle, sevgi ile dolu insanın dili de kendiliğinden tatlılaşır. Bu geçici dünyada gönül yıkmanın, kalp kırmanın bolluğunu sezecek kadar olgun bir hayat anlayışına varmalı ki insan, en küçüğünden en büyüğüne kadar tatlı dille, güler yüzle seslenebilsin.

علاقات الجيران في الماضي

GEÇMİŞTE KOMŞULUK İLİŞKİLERİ

Geçmişteki komşuluk ilişkisi ile günümüzdekini karşılaştırdığımızda çok büyük farklar görürüz. Eskiden mahallelerde birlik beraberlik içinde yaşıyordu. Mahallede herkes birbirini tanır, kimin derdi sıkıntısı varsa herkes bilirdi. Evler birbirine çok yakındı. Şu durumu bize eski komşuluk ilişkilerini bilenler şöyle anlatıyor; Eskiden bir evde yaşayan nüfus ne kadar olursa olsun yalnız evin reisi çalışır. Herkes onun getirdiği kazançla geçinirdi. Evlerimiz taştan yapılmıştı. Bugünkü lüks avizelerin yerinde gaz ocakları, oturma gruplarının yerinde ise minderlerimiz vardı. Yiyecek, giyecek ve eşya azdı. Misafire çok önem verilirdi. “Misafir on rızıkla gelir, birini yer dokuzun bırakır” denirdi. “Misafirin geldiği eve bereket gelir.” Anlayışı vardı insanlarda. Bütün bu zor şartlara rağmen eskiden insan ilişkileri daha sıcaktı.

Komşular birbirlerine evini, malını, canını emanet edebilirlerdi. Komşular arasında saygı vardı. Birbirlerinin kusurlarını yapılmaz ve hor görmezlerdi. Ortada bir yanlışlık varsa mahallelerinin büyükleri hatası olanı uyarır ve ona öğüt verirdi. Geçmişten gelen komşuluk bağları sayesinde birbirine akrabadan daha yakın olur ve herkes birbirini ağabeyi, ablası gibi sever, sayardı. Komşunun komşuyu gözetmesi en büyük haktı.

حب الوطن

Vatan Sevgisi

İnsanın doğup büyüdüğü topraklara olan bağlılığı, yüreğinde hissettiği derin sevgi ve özveriyle açıklanabilir. İşte bu duyguya **vatan sevgisi** denir. Vatan, sadece yaşadığımız bir coğrafya değil; geçmişimiz, kültürümüz, dilimiz ve bizi biz yapan tüm değerlerin toplamıdır.

Her bireyin içinde taşınması gereken en yüce duygulardan biri vatan sevgisidir. Çünkü vatanını seven insan, onun için çalışır, üretir, gerektiğinde canını bile feda eder. Tarihimiz boyunca ecdadımız, bu uğurda nice mücadeleler vermiş, kanlarıyla bu toprakları bizlere emanet etmiştir.

Türk milletinin kültürel hafızasında vatan sevgisi çok önemli bir yere sahiptir. Bu durum, atasözlerimize ve deyimlerimize de yansımıştır. Örneğin:

- **"Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır; toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır."**
Bu söz, bir milletin vatanını değerli kılan şeyin, o uğurda verilen canlar olduğunu vurgular.
- **"Vatan sevgisi imandandır."**
Bu ifade, vatanı sevmenin bir inanç meselesi olduğunu dile getirir.
- **"Her taş yerinde ağırdır."**
Kişinin, kendi vatanında kıymetli olduğunu anlatır. Vatan, insanı tamamlayan bir unsurdur.

Vatan sevgisi, sadece savaş zamanlarında değil, barış zamanlarında da gösterilmelidir. Vatana olan sevgi, onu korumak, temiz tutmak, değerlerine sahip çıkmak ve gelecek nesillere daha güçlü bir şekilde aktarmakla mümkündür.

Unutulmamalıdır ki vatan, bir milletin kalbidir. Kalbi atmayan bir beden yaşayamaz. O hâlde bizler de, vatanımıza olan bağlılığımızı sadece sözle değil, davranışlarımızla da göstermeliyiz.

الاقارب

Akrabalar ve Toplumsal Dayanışmadaki Roller

İnsan sosyal bir varlıktır. Doğumdan itibaren bir aile yapısı içinde büyür, çevresini tanır ve toplumsal ilişkiler geliştirir. Bu ilişkilerin en temel ve en köklü olanlarından biri de **akrabalar**la olan bağlardır. Akrabalık, sadece kan bağına dayalı bir ilişki değil; aynı zamanda kültürel, psikolojik ve sosyal dayanışmanın da temelidir.

Akrabalık ilişkileri, bireyin kimliğinin oluşmasında önemli rol oynar. İnsan, akrabaları sayesinde tarihsel ve kültürel köklerine ulaşır. Büyüklerden aktarılan değerler, gelenekler, örf ve âdetler, kuşaktan kuşağa akrabalar yoluyla taşınır. Bu yönüyle akrabalar, toplumun hafızasını koruyan ve devamlılığını sağlayan bir köprüdür.

Türk toplumunda akrabalık ilişkileri tarih boyunca büyük önem taşımıştır. Geniş aile yapısının yaygın olduğu dönemlerde, insanlar sadece çekirdek aileleriyle değil; amca, hala, dayı, teyze ve kuzenleriyle de güçlü bir bağ kurmuşlardır. Bu bağlar, yardımlaşma, dayanışma ve paylaşma kültürünü pekiştirmiştir. Bir atasözünde denildiği gibi:

"Akraba akrabayı bayramda tanır."

Bu söz, zaman zaman ihmal edilse de, akrabalığın belli zamanlarda yeniden canlandırıldığını ve değerli olduğunu ifade eder.

Günümüzde şehirleşme, bireyselleşme ve dijitalleşme gibi etkenler, akrabalık ilişkilerini zayıflatmaktadır. Ancak yapılan sosyal araştırmalar göstermektedir ki, zor zamanlarda bireylerin en çok başvurduğu kişiler yine akrabalarıdır. Bu durum, akrabalığın hâlâ toplumsal güvenin temel taşlarından biri olduğunu göstermektedir.

Sonuç olarak, akrabalık bağları yalnızca biyolojik bir ilişki değil; aynı zamanda kültürel bir sorumluluk ve sosyal bir destektir. Bu nedenle, bireyler akrabalık ilişkilerini canlı tutmalı, değerlerine sahip çıkmalı ve bu baği gelecek nesillere de aktarmalıdır. Çünkü güçlü birey, ancak güçlü bir aile ve akraba yapısı içinde yetişebilir.

العلم

Bilimin Toplumdaki Yeri ve Önemi

Bilim, evreni, doğayı ve insanı anlamaya yönelik sistemli bilgi bütünüdür. Gözlem, deney ve akıl yürütme yöntemleriyle elde edilen bilimsel bilgiler, insanlığın ilerlemesinde ve medeniyetlerin gelişmesinde temel rol oynamıştır. Bilim sayesinde geçmişin sırları çözülmüş, bugünün sorunlarına çözümler üretilmiş ve geleceğe dair öngörülerde bulunulabilmiştir.

Bilimsel düşünce, bireyin sorgulama yetisini artırır, dogmalardan uzak durarak gerçeklere ulaşmayı hedefler. Bu da hem bireysel gelişimi hem de toplumsal kalkınmayı beraberinde getirir. Nitekim bilimle gelişen bir toplum, sadece teknolojik anlamda değil; aynı zamanda ekonomik, kültürel ve ahlaki alanlarda da ilerleme kaydeder.

Tarih boyunca birçok bilim insanı, insanlık yararına önemli çalışmalar yapmıştır. Örneğin, İbn-i Sina tıpta; El-Biruni astronomide; Newton fizikte çığır açan bilgiler ortaya koymuştur. Bu bilim insanlarının ortak noktası, bilgiyi insanlık için üretmeleri ve merakı rehber edinmeleridir. Türk düşünce dünyasında da bilim, yüzyıllar boyunca önemli bir yer tutmuştur. Mevlana'nın **“Bir şey söyleyeceksen, ya ilimden söyle ya da sus.”** sözü, ilmin ne kadar yüce bir değer olduğunu açıkça göstermektedir.

Bilimin gelişmesi, ancak eğitimle mümkündür. Bilimsel araştırmaların desteklenmesi, genç nesillerin bilimsel düşünceyle yetiştirilmesi ve eleştirel bakış açısının kazandırılması, çağdaş bir toplumun olmazsa olmazıdır. Günümüz dünyasında bilim ve teknolojiye geri kalan toplumlar, diğer alanlarda da geri kalmaya mahkûmdur.

Sonuç olarak, bilim, insanlığın ortak ışığıdır. Her birey, her toplum, bu ışığın peşinden gitmeli ve onu gelecek kuşaklara daha da parlatarak aktarmalıdır. Çünkü **bilim, sadece bilmek değil; anlamak, üretmek ve fayda sağlamaktır.**